

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 6.7.2007
KOM(2007) 385 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

Toppdomänen .eu – Rapport om inrättande, funktion och genomslag

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Toppdomänen .eu – Rapport om inrättande, funktion och genomslag

(Text av betydelse för EES)

1. BAKGRUND – BEHOVET AV EN .EU-DOMÄN

Domännamnssystemet för internet (DNS) består av en serie kataloger som är hierarkiskt ordnade på olika nivåer. Katalogerna innehåller uppgifter om namn och adresser till olika objekt – webbplatser, e-postserverar, namnservrar osv. – som är allmänt tillgängliga via internet. Ett domännamn är en adress i enkelt användbar form som domänsystemet omvandlar till en numerisk internetadress (IP-adress). Nummeradressen behövs för att kommunicera med det internetobjekt som har det aktuella domännamnet. Toppdomänen (TLD, *Top Level Domain*) är det sista ledet i domännamnet och betecknar den organisation (domänadministratör, *registry*) som administrerar en viss grupp av domännamn. (I de aktuella förordningarna används benämningen *registreringsenhet* i stället för domänadministratör.) På internet är toppdomänerna av två slag: 1) nationella domäner, som består av landskoder med två bokstäver enligt ISO 3166 (t.ex. *.fr*, *.jp* och *.uk*), och 2) samlingsnamn eller gruppbezeichnungar (generiska namn) som *.com*, *.net* och *.museum*.

.eu-domänen är en landsdomän för EU som införts nyligen. Avsikten är att ge privatpersoner, myndigheter, privata organisationer samt företag i Europa en EU-identitet och ett förtroendeingivande gruppnamn som markerar deras europeiska tillhörighet på internet och underlättar deras deltagande i den ekonomiska verksamheten på denna snabbt växande marknadsplats. För att namnet skall bli välrenommerat har EU beslutat att alla domännamn i *.eu*-domänen skall omfattas av gemensamma regler för att garantera att *.eu*-domänen inte missbrukas och att de som ansöker om eller innehar domännamn har rättvis tillgång och behandlas lika. (Det engelska begreppet för innehavare eller sökande av domännamn är *registrant*.) *.eu*-domänen omfattar hela Europa och är därför ett alternativ till medlemsstaternas landsdomäner och de generiska toppdomänerna, av vilka de flesta fungerar helt och hållet eller delvis utanför ramarna för EU-lagstiftning.

.eu-domänen är därför ett unikt och värdefullt alternativ för innehavare/sökande av domännamn i EU genom att den erbjuder internetanvändare – framför allt internethandeln – möjlighet att uppträda i en ytterligare ”dimension” jämfört med de befintliga toppdomänerna. Avsikten är att tillgodose den europeiska behovet av ett internet där allmänhetens rätt som konsument och privatpersoner garanteras genom EU-bestämmelser, EU-normer och det rättsliga skydd som EU-lagstiftning ger. Allt detta åstadkoms genom att EU:s inre marknad utvidgas till att omfatta även internet.

I det här meddelandet sammanfattar vi det förberedande arbete som krävdes för att etablera *.eu*-domänen. Vi redovisar också domänen inrättades, hur den fungerat och

vilket genomslag den fått. Rapporten lämnas i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 733/2002 av den 22 april 2002 (om inrättande av toppdomänen .eu)¹, i fortsättningen kallad *ramförordningen*.

2. INRÄTTANDET AV .EU-DOMÄNEN

2.1. Arbetsmodell

.eu-domänen bygger på att domänadministratören självständigt sköter den löpande verksamheten, att försäljningen av domännamn sker via ackrediterade ombud (*registrars*) och att slutanvändarna har rätt att skydda sina domännamn mot utomstående personers missbruk.

De tre slagen av aktörer i modellen för eu-domänen är domänadministratören, domännamnsombuden och innehavarna/sökandena av domännamn. När det gällde domänadministratören föreslog kommissionen i 2000 års arbetsdokument² flera alternativa lösningar: en för ändamålet speciellt inrättad icke-vinstdrivande organisation som skulle integreras i EU, en helt privat affärsdrivande organisation, en existerande offentlig eller privat organisation på nationell nivå eller EU-nivå, eller delegering av domänadministratörens uppgifter till en befintlig myndighet.

Under diskussionerna framkom att det vore olämpligt för EU:s institutioner att gå utöver ramarna för sin allmänna politiska roll. Det rådde allmän enighet om att ett specialiserat separat organ vore bäst skickat att inrätta och administrera .eu-domänen och att sköta de löpande kontakterna med användarna. Rådet och Europaparlamentet beslöt därför att lägga ut skötseln av .eu-domänen på en icke-vinstdrivande oberoende domänadministratör.

Det beslutet överensstämmer med de modeller som tillämpas för flera välfungerande landsdomäner runtom i världen, inte minst i Europa. Den innebär att domänadministratören och kommissionen undertecknar ett avtal som ger kommissionen en allmän tillsynsfunktion. Kommissionen får emellertid inte fatta några beslut om enskilda domännamn eller blanda sig i domänadministratörens löpande arbete. Kommissionen är heller inte besvärinstans för domänadministratörens beslut. Denna tydliga uppdelning av arbetsuppgifterna³ ger domänadministratören möjlighet att fatta självständiga beslut om registrering av domännamn och att i enlighet med förordning 733/2002⁴ iaktta principerna om icke-inblandning, självförvaltning och självreglering.

Avgränsningen av ansvarsområdena slutar inte med att domänadministratören är självständig i förhållande till kommissionen. För att säkerställa domänadministratörens opartiskhet i fråga om de domännamn den handlägger, får den inte själv agera som domännamnsombud⁵. På så sätt främjas konkurrens på

¹ EGT L 113, 30.4.2002, s.1.

² Avsnitt 6 i kommissionens arbetsdokument av den 2 februari 2000 om inrättande av toppdomänen .eu på internet.

³ Artikel 2 a i ramförordningen.

⁴ Skäl 9 i ramförordningen.

⁵ Artikel 3.4 i ramförordningen.

domännamnsmarknaden genom att ombuden kommer att sträva att diversifiera sitt utbud för att tillgodose slutanvändarnas olika behov med bibehållande av konkurrenskraftiga priser.

Sökandena av domännamn är som slutanvändare ansvariga för kontrollen av domännamnsombudens erbjudanden och valet av sina domännamn. Under det inledande skedet av inrättandet av .eu-domänen – den s.k. *sunrise*-perioden med förtursregistrering – var slutanvändarna också ansvariga för att lämna in fullständiga och korrekta ansökningar för att garantera att de gick igenom, och vid behov måste de också styrka ansökningarnas giltighet. I det sammanhanget bör också framhållas att modellen för .eu-domänen bygger på slutanvändarnas samvetsgrannhet när det gäller att tillvarata sina rättigheter och att utlösa skyddsfunktionerna vid fall av missbruk.

2.2. Regelverk

EU:s regelverk för inrättandet och tillämpningen av .eu-domänen baseras på två rättsakter: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 733/2002 av den 22 april 2002 (om inrättande av toppdomänen .eu) – *ramförordningen* – och kommissionens förordning (EG) nr 874/2004 av den 28 april 2004 (om allmänna tillämpningsföreskrifter för inrättandet och driften av toppdomänen .eu och allmänna principer för registrering)⁶, i fortsättningen kallad *tillämpningsförordningen*. Dessa två rättsakter kompletteras av en rad beslut av kommissionen om val och utnämning av domänadministratör. En förteckning över alla rättsliga dokument (förordningar, EURid:s regler, det alternativa tvistlösningsförfarandet etc.), som inrättandet av .eu-domänen grundas på, finns på EU-kommissionens webbplats⁷. EURid har dessutom fastställt egna föreskrifter för den löpande verksamheten i fråga om registrering av domännamn.

Mer information om regelverkets olika beståndsdelar och om förfarandet för deras antagande och fastställande finns på

http://ec.europa.eu/information_society/policy/doteu/index_en.htm.

3. .EU-DOMÄNENS FUNKTION

3.1. Domänadministratör

I enlighet med ramförordningen⁸ utlyste kommissionen en ansökningsomgång för organisationer som ville bli utsedda till administratör för .eu-domänen⁹. Efter att ha bedömt ansökningarna utsåg kommissionen *European Registry for Internet Domains* (EURid) till domänadministratör¹⁰. I enlighet med ramförordningen tecknade

⁶ EUT L 162, 30.4.2004, s. 40.

⁷ http://europa.eu.int/information_society/policy/doteu/background/index_en.htm

⁸ Artikel 3.1 b i ramförordningen.

⁹ *Uppmaning till intresseanmälan inför valet av en registreringsenhet för toppdomänen .eu* (EGT C 208, 3.9.2002, s. 6.)

¹⁰ Kommissionens beslut av den 21 maj 2003 om att utse en registreringsenhet för toppdomänen .eu (EUT L 128, 24.5.2003, s. 29).

kommissionen så den 12 oktober 2004 ett tjänsteavtal med EURid¹¹ om administrationen av .eu-domänen.

EURid är en icke-vinstdrivande organisation som bildades i april 2003 av de organisationer som administrerar de nationella toppdomänerna för Belgien, Italien och Sverige. Senare anslöt sig de motsvarande organisationerna för Tjeckien och Slovenien som medlemmar. EURid har sitt huvudkontor i Diegem, Belgien.

Efter att avtalet mellan kommissionen och EURid hade undertecknats gav kommissionen EURid i uppdrag att förhandla fram ett avtal med den internationella internetorganisationen ICANN (*Internet Corporation for Assigned Names and Numbers*) om delegering av .eu-domänen¹². ICANN godkände genom ett avtal att EURid får administrera .eu-domänen fram till åtminstone 2009. Efter undertecknandet av avtalet infördes .eu i den s.k. DNS-roten (rotzonen) i mars 2005. Tekniskt sett innebär det att .eu-domänen existerar sedan dess.

3.2. Åtgärder för skydd av slutanvändare

Domännamnsbranschen präglas som helhet av en stor mängd rättsprocesser, tvister och tuffa affärsmetoder. Det stora antalet innehavare/sökande av domännamn i världen, i kombination med det stora värdet på domännamnsmarknaden, har lett till hårdfört konkurrensbeteende, bland domännamnsombud men framför allt bland återförsäljare av domännamn. Det är därför inte förvånande att en del innehavare/sökande av domännamn agerar på ett ojust sätt för att profitera på denna lockande marknad.

En central uppgift är att se till att sådant missbruk och tillhörande affärsmetoder hos domännamnsombuden kartläggs och beivras på erforderligt sätt. Regelverket för .eu-domänen utformades med detta syfte.

För att minimera risken för domänrofferi (*cybersquatting*)¹³ inom .eu-domänen innehåller lagstiftningen regler som ger slutanvändarna möjlighet att tillvarata sina rättigheter. Dessa regler omfattar reservering av namn, förtursregistrering (*sunrise-perioden*) samt det alternativa förfarandet för tvistlösning (i fortsättningen kallat ATF-förfarandet; den engelska benämningen är *ADR, Alternative Dispute Resolution*).

3.2.1. Reservering av namn eller uteslutning av namn från registrering

Den enklaste regeln för att skydda ett namn mot domänrofferi är att undanta det från registrering som domännamn eller att reservera det för registrering av den rättmätiga innehavaren. Ramförordningen innehåller ett förfarande för att på medlemsstaters begäran upprätta en förteckning över namn som antingen inte får registreras (artikel 5.2 a) eller endast får registreras under en huvuddomän (artikel 5.2 b). Artikel 5 i ramförordningen är också den rättsliga grund som ger kommissionen rätt att sörja för

¹¹ Mer information om EURid finns på <http://www.eurid.eu/content/view/12/26/lang,sv/>

¹² Skäl 15 i ramförordningen.

¹³ Domänrofferi är när någon enligt principen ”*först till kvarn*” registrerar t.ex. ett känt företags namn som domän på Internet innan företaget självt hunnit göra det. Domänroffarens förhoppning är då att företaget kommer att köpa loss domänen för en ”lösensumma”.

möjligheten att reservera domännamn för bruk av medlemsstater eller EU:s institutioner och organ (artiklarna 8 och 9 i tillämpningsförfordningen).

Mer information om förfarandet för uteslutning eller reservering av domännamn finns på kommissionens webbplats för .eu-domänen:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/doteu/index_en.htm.

På webbplatsen för EURid¹⁴ finns en fullständig förteckning över namn som uteslutits eller reserverats i .eu-domänen.

3.2.2. Förtursregistrering (*sunrise-perioden*)

Enligt ramförfordningen skulle tillämpningsförfordningen ge innehavare av tidigare namnrättigheter, som är erkända eller fastställda enligt nationell rätt och/eller gemenskapsrätt, liksom offentliga organ, möjlighet att ensam utnyttja en bestämd period för förtursregistrering av sina namn i .eu-domänen. Under denna inledande period – *sunrise*-perioden – var det således enbart dessa juridiska och fysiska personer som fick registrera .eu-domännamn¹⁵. (I tillämpningsförfordningen kallas detta för *stegvis registrering*.)

Förtursregistreringen regleras i kapitel IV i tillämpningsförfordningen, där artiklarna 10–14 innehåller de grundläggande regler som är aktuella. Reglerna har vidareutvecklats av EURid i form av *sunrise*-reglerna. EURid har jobbat hårt för att så långt som möjligt förenkla rutinerna för förtursregistrering. Man har därvid tagit hänsyn till att denna registrering avser tidigare rättigheter som fastställts enligt medlemsstaternas lagar. Man tvingades ta särskild hänsyn till de olika rättssystem och olika medel som krävdes för att styrka existensen och giltigheten av rättigheterna. Det fick naturligtvis till följd att ansökningsförfarandet blev komplicerat. Att framlägga handlingar som styrker existensen av ett registrerat varumärke kan vara enkelt, men att styrka existensen av en oregistrerad rättighet eller – på grund av vissa myndigheters praxis – ett företagsnamn, kan vara mycket mera komplicerat. I de fallen är det mycket viktigt att utse en kompetent domänadministratör som hjälper till med upprättandet av ansökningarna för att de skall gå igenom.

Sunrise-perioden bestod av två faser, var och en två månader lång. Under den första fasen fick enbart registrerade nationella varumärken och registrerade gemenskapsvarumärken, geografiska beteckningar och vissa namn ansökas av innehavare av tidigare rättigheter, licensinnehavare och vissa offentliga organ. Under den andra fasen fick domännamn ansökas även grundat på alla andra rättigheter som är skyddade enligt nationell rätt, t.ex. företagsnamn, verksamhetsnamn, särskiljande titlar på skyddade litterära och konstnärliga verk, oregistrerade varumärken och handelsnamn.

För att förhindra missbruk under *sunrise*-perioden måste alla anspråk på tidigare rättigheter kunna styrkas med handlingar som påvisade rättigheten enligt kraven i den lagstiftning som rättigheten grundas på¹⁶. Kontrollen av rättigheterna utfördes av konsultfirman PriceWaterhouseCoopers, som EURid utsett till kontrollombud. Det

¹⁴ <http://www.eurid.eu/content/view/21/38/lang.sv/>

¹⁵ Skäl 16 i ramförfordningen.

¹⁶ Artikel 14 i tillämpningsförfordningen.

bör framhållas att regelverket för .eu-domänen inte avviker från gällande lagstiftning, och kontrollombudet var därför skyldigt att förklara alla ansökningar som giltiga om de grundades på ett giltigt varumärke eller på någon annat slag av tidigare rättighet som tilldelats av en medlemsstat.

Om flera ansökte om samma namn tillämpades principen ”*först till kvarn*”. Om det uppstod tvist om domänadministratörens beslut om registrering av ett domännamn, hade de sökande möjlighet att antingen vända sig till allmän domstol eller använda sig av tvistlösning utanför domstol enligt ATF-förfarandet (se nedan).

Kontrollen av rättigheterna, som måste utföras kvalificerad personal, innebar att avgiften för registrering av ett domännamn under *sunrise*-perioden var högre än under domänadministratörens normala verksamhet. Beroende på hur svårt det var att kontrollera den tidigare rättighet på vilken ansökan baserades, varierade avgiften från 35 euro för offentliga organ till 45 euro för registrerade varumärken och 85 euro för andra rättigheter. Till den avgiften kom sedan domännamnsombudens vinstpålägg. Det pris slutanvändaren betalade återspeglade i regel omfattningen och kvaliteten på den service som domännamnsombudet gav.

3.2.3. *Tvistlösning utanför domstol*

I regelverket föreskrivs ATF-förfarandet för reglering av tvister om .eu-domännamn. Genom det förfarandet tillförsäkras parterna garantier om en rättvis och tillförlitlig tvistlösning. ATF-förfarandet påverkar inte talan som någon part kan väcka i domstol mot innehavaren av ett domännamn eller mot ett beslut av domänadministratören.

Efter ett urvalsförfarande¹⁷ utsåg EURid den 12 april 2005 den tjeckiska skiljedomstolen i Prag, som är knuten till handelskammaren och jordbrukskammaren i Tjeckien, att verka som skiljedomstol enligt ATF-förfarandet för reglering av tvister om .eu-domännamn.

I augusti 2005 inledde skiljedomstolen, med bistånd av en grupp internet- och IT-specialister från olika håll i Europa, ett offentligt samråd om en samling praktiska regler som skulle innebära en förbättring och vidareutveckling av tillämpningsförfordningens regler för ATF-förfarandet. I november 2005 offentliggjorde den tjeckiska skiljedomstolen på sin webbplats¹⁸ den slutgiltiga regelsamlingen som fastställer de administrativa rutinerna för inlämning och behandling av överklaganden enligt ATF-förfarandet.

Talan enligt ATF-förfarandet får väckas såväl mot registrering som tredje part gjort otillbörligen eller i ont uppsåt, som mot domänadministratörens beslut¹⁹. Avgiften för ett ATF-förfarande sätts enligt principen om kostnadstäckning. Avgifterna, som sträcker sig från 1 850 euro och uppåt, står sig bra i jämförelse med de avgifter som liknande skiljedomsgöranden tar ut. Tack vare de goda resultaten under det första verksamhetsåret kunde den tjeckiska skiljedomstolen sänka sina avgifter med 7 % från den 1 januari 2007. Parter som använder sig av avancerad elektronisk signatur under ATF-förhandlingarna får 10 % rabatt på avgiften.

¹⁷ Artikel 23 i tillämpningsförfordningen.

¹⁸ http://www.adr.eu/adr/adr_rules/index.php

¹⁹ Artikel 21 i tillämpningsförfordningen.

4. .EU-DOMÄNENS GENOMSLAG. REGISTRERINGSSYSTEMETS EFFEKTIVITET

.eu-domänens genomslag kan mätas i antalet ansökta domännamn. Med registreringssystemets effektivitet menas hur väl domänadministratören har skött den löpande verksamheten.

4.1. Antal ansökta och registrerade domännamn

Ett år efter starten hade omkring 2,4 miljoner namn registrerats i .eu-domänen. Det gör att .eu i nuläget är den tredje största landsdomänen i Europa, och den sjunde största toppdomänen i hela världen. I EU är det bara den tyska (.de) och brittiska (.uk) landsdomänen som är större, och sett till hela världen kommer dessutom .com, .net, .org och .info före i storlek. Nu när den inledande vågen av registreringar är över, har .eu-domänerna också börjat användas alltmer, från att i början ha registrerats enbart som en skyddsåtgärd.

De senaste siffrorna uppdelade på länder finns på
<http://status.eurid.eu/>

Under *sunrise*-perioden inkom 346 218 ansökningar om 245 221 domännamn. Skillnaden i antal förklaras av att flera sökande i en del fall ansökte om samma domännamn.

Under perioden maj–december 2006 var den genomsnittliga ökningen av antalet registrerade domännamn 4,7 % per månad. Den siffran är en av de högsta i branschen. Också den dagliga användningen av .eu-domänen ökar. Antalet DNS-anrop (*DNS queries*) – dvs. hur ofta någon besöker en .eu-webbplats eller skickar e-post till en .eu-adress – som loggats av EURid har ökat fem gånger på ett halvår (från slutet av juni till slutet av december 2006).

Värt att notera är också att i januari 2007 ledde över 78 % av alla .eu-domännamn till en fungerande webbplats eller e-postserver. Av de fungerande webbplatserna hade bara 20 % automatisk omdirigering (*automatic click-through*), dvs. de skickade besökaren automatiskt vidare till en annan webbplats eller webbadress. De siffrorna visar att .eu-domänerna används aktivt. En undersökning som EURid nyligen gjort visar dessutom att 79 % av internetanvändarna i Europa vet vad toppdomäner och domännamn är för något och att 63 % känner till att .eu-domänen existerar. 45 % av internetanvändarna i EU vet att de kan registrera en .eu-domän, och 11 % funderar på att göra det.

Tack vare det enorma intresset för .eu-domänen och det stora antalet registreringar har EURid kunnat sänka avgifterna för innehav av .eu-domännamn. Från den 1 januari 2007 sänktes avgiften för registrering av ett domännamn och den årliga förnyelseavgiften från 10 till 5 euro. Eftersom EURid driver sin verksamhet utan vinstsyfte kan man räkna med ytterligare sänkningar i framtiden. Observera dock att den här avgiften är den som debiteras de ackrediterade ombuden. De sätter i sin tur priserna till slutkunden. Många ombud kombinerar sina tjänster till paket där t.ex. webbhotell och e-post också ingår. I dagsläget ligger priset för ett .eu-domännamn på omkring 15 euro och uppåt. Det kan således konkurrera med de priser som vanligtvis debiteras för namn i toppdomänerna .com, .net, .co.uk, .de etc.

Man kan sammanfatta genom att säga att lanseringen av .eu-domänen har varit framgångsrik och genomslagskraftig och att den tillgodoser ett verkligt behov hos såväl allmänheten som näringslivet och andra organisationer i Europa.

4.2. Registreringssystemets effektivitet

För att utvärdera hur registreringssystemet fungerat skulle enligt tillämpningsförfordningen²⁰ en oberoende revision göras efter *sunrise*-periodens slut. Resultaten skulle redovisas för kommissionen. Syftet med revisionen var att fastställa om domänadministratören hade skött registreringen under *sunrise*-perioden på ett rättvist och bra sätt och om verksamheten hade fungerat väl administrativt och tekniskt.

I revisionen ingick en ingående undersökning av de förfaranden och verksamhetsrutiner som domänadministratören tillämpat under *sunrise*-perioden. Man strävade efter att skaffa fram relevanta statistiska uppgifter och utlåtanden av utomstående experter, däribland experter på immaterialrätt. Rutinerna för beivran av missbruk undersöktes också. Förfarandena och rutinerna jämfördes sedan med dem som andra, jämförbara domänadministratörer tillämpar. Slutligen gjordes en nöjdhetsenkät bland domännamnsombud, och ett representativt stickprovsurval av innehavare av domänportföljer intervjuades.

Resultaten av revisionen kan sammanfattas så här:

i) När det gäller kontrollen av rättigheterna under *sunrise*-perioden kunde man fastställa att valet av kontrollombud och upprättandet av de regler som skulle tillämpas för *sunrise*-perioden hade gjorts i enlighet med tillämpningsförfordningen och inom ramarna för en modell för genomförandet som var godtagbar ur både kostnads- och kapacitetssynpunkt. Reglerna hade utformats för att skapa en så enhetlig process som möjligt, inom ramarna för de olikheter som medlemsstaternas lagar uppvisar. Statistiska uppgifter visade att ingen diskriminering av personer i någon viss medlemsstat hade skett.

ii) I fråga om otillbörliga registreringar hade domänadministratören konsekvent genomfört och följt principen ”*först till kvarn*”. När det gällde vissa domännamnsombuds affärsmetoder att hamstra domännamn i spekulationssyfte (även kallat *lagerhållning* eller *warehousing*), hade domänadministratören genomfört undersökningar baserade på stickprov och klagomål. Avtalen med de ombud vars affärsmetoder kunde påvisas vara otillåtna sades upp.

iii) När det gällde registreringar av domännamn, som ansökts av obehöriga sökande, genomförde domänadministratören efterhandskontroller, och när det fanns anledning återkallades domännamn som sedan på nytt blev allmänt tillgängliga för ansökningar.

iv) Av de domännamnsombud som skaffat ackreditering hos domänadministratören har flera hundra gjort det enbart i syfte att i stor skala registrera domännamn åt vissa sökande (s.k. spökombud – *phantom registrars*). Mot dessa ombud har domänadministratören inlett rättsprocesser.

²⁰ Artikel 12.5 i tillämpningsförfordningen.

v) När det gäller administrativa och tekniska frågor bekräftar resultaten i revisionsrapporten att det system som EURid tillämpat har fungerat stabilt och tillförlitligt, och det har visat sig passa väl för belastningen och mängden av ansökningar under *sunrise*-perioden och därefter.

vi) Efter den 7 april 2006, dvs. den tidpunkt då ansökningsmöjligheterna öppnades för alla i EU och fick omfatta namn som inte baserades på tidigare rättigheter, skedde en enorm mängd registreringar. Denna period kallas *landrush*-perioden, och efter den följde ytterligare perioder när namn frisläpptes (*mini-landrush*). Detta torde vara något som många andra domänadministratörer också har upplevt. Fenomenet tycks vara ett resultat av ombudens tekniska professionalitet och prestationer. Vid revisionen gjorde man noggranna och omfattande stickprovsundersökningar i EURid:s loggar, men man hittade inget som visade att någon part hade haft otillbörliga förmåner eller att man hade brutit mot principen "*först till kvarn*". Det kunde heller inte påvisas att någon part hade manipulerat databasen på otillbörligt sätt, att loggsystemet hade manipulerats eller att någon hade brutit sig igenom de brandväggar som EURid hade installerat.

vii) För att ge assistans till slutanvändare hade domänadministratören satt upp en supportgrupp som tog emot telefonsamtal, e-post, fax och brevpост från det att *sunrise*-perioden startade (7 december 2005). Det förefaller dock som om supportgruppen inte har registrerat sina kontakter med utomstående med hjälp av ett ordentligt redovisningssystem (*ticketing system*) förrän efter juli 2006.

5. SLUTSATSER

Ovanstående resultat ur revisionsrapporten visar att domänadministratörens verksamhet på det hela taget har fungerat mycket effektivt under *.eu*-domänens inledningsfas och i full överensstämmelse med regelverket. Det finns inget som tyder på att tvistprocenten (antalet tvister i förhållande till antalet domännamn) eller problemen i *.eu*-domänen varit större än i jämförbara toppdomäner. Det är oundvikligt att en framgångsrik toppdomän, som lockar till sig stora mängder sökande, tvingas handlägga klagomål om omtvistade domännamn. Med hänsyn till de tvister som förekommit i andra toppdomäner under årens lopp kunde man förvänta sig en viss klagomålsprocent. Till en del iakttagares förvåning ledde lanseringen av *.eu*-domänen till mycket fler registreringar än väntat. En del registreringar var spekulativa eller defensiva, men de flesta gjordes i gott uppsåt. Det går inte att undvika att en del registreringar har gjorts av personer som försöker exploatera systemet för ekonomisk vinning. Sådant beteende var i hög grad väntat. Det bör framhållas att när regelverket om *.eu*-domänen skulle antas av Europaparlamentet och rådet handlade en stor del av diskussionerna om hur man skulle stävja missbruk. Resultaten visar att regelverket, liksom de skyddsåtgärder som EURid vidtagit, på det hela taget har fungerat effektivt i detta hänseende.

Eftersom inledningsfasen nu har löpt ut, har målen för domänadministratören ändrat karaktär. De går nu ut på att ytterligare förbättra servicen till kunderna, t.ex. genom införandet av en uppförandekod för domännamnsombud. En annan uppgift är att se till att ytterligare registreringar främjas och att privatpersoner, institutioner och företag stimuleras till praktisk användning av *.eu*-domänen.